

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΤΟΜΟΣ Θ'.—ΕΤΟΣ 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 16
Ἐξωτερικοῦ φραγκ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὁδὸς Σωκράτους ἀρ. 2
(Ἐπισθεν Βαρθολομαίου)

ΠΩΣ ΚΑΤΩΡΘΩΣΑΝ ΝΑ ΑΕΡΟΠΛΕΟΥΝ

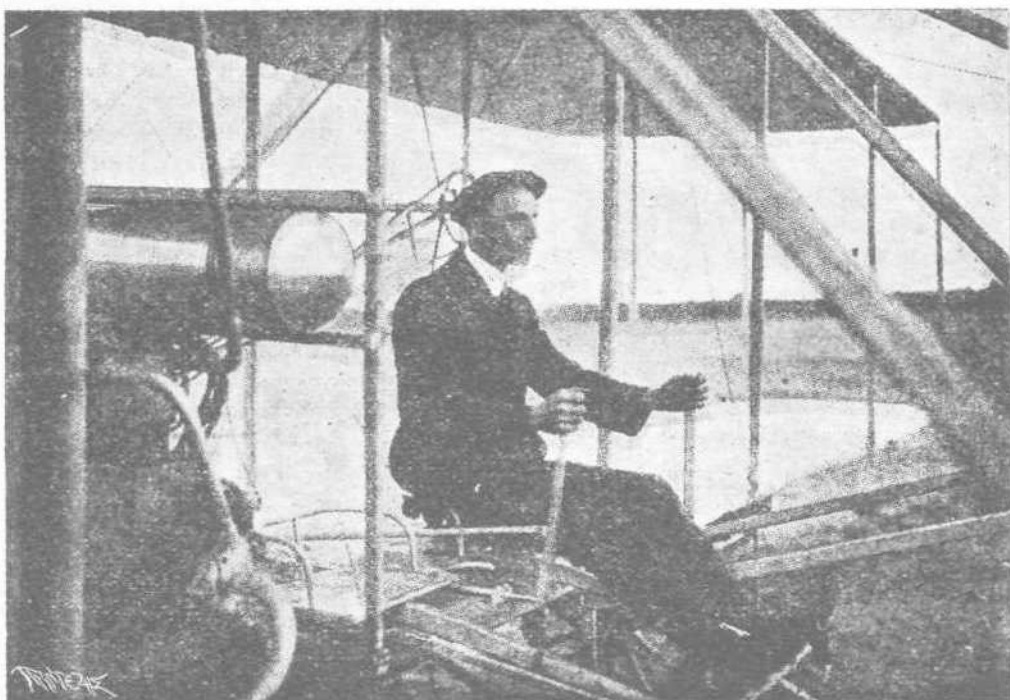
—ο—

Ὁ ἄνθρωπος σήμερον δύναται νὰ ἵπταται ἐν τῷ ἀέρι, χάρις τοῖς ἀκαταπονήτοις ἀγῶσι τῶν *Chanute* καὶ *Langley*, τῇ εὐθανασίᾳ τῶν *Santos—Dumont*, *Farman* καὶ *Delagrang*, ταῖς τολμηραῖς ἀποπειραῖς τοῦ ἀντυχοῦς *Lilienthal* τῇ ψυχραϊμίᾳ καὶ ἀκαταπονήτῳ ἐνεργείᾳ τῶν ἀδελφῶν *Wright*, ὧν αἱ διηγετικαὶ προσπάθειαι ἀπροσδοκῆτως ἐπραγματοποίησαν τὸ τέως χειμαιρικὸν θεωρούμενον ὄνειρον τῆς ἐναερίου πτήσεως, δι' ἧς μετ' οὗ πολὺν ὁ ἄνθρωπος θὰ δύναται ἀκολούτως νὰ ὑψῶται καὶ διέρχεται ἄνω βουνῶν καὶ ὑδάτων, νὰ θαν-

μάξη τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως καὶ ἐξερευνᾷ τὰ τέως ἅλυστα μυστήρια τῆς δημιουργίας. Ἡ τέως πρωϊνὴ οὐτοπία ἀποβήσεται ἔτι ἄλλας ἔσπερινὴν πραγματικότης!

Χωρὶς νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐκ νέου τὰς ἀποτυχίας ἢ προσκόμματα τῶν μέχρι τοῦδε καταγιναμένων, θὰ ἀναφέρωμεν ἀπλῶς τὰς συνθήκας, ὑφ' αἷς δέον ἀεροπλάνον τι θὰ συγκρατῆται ἐν τῷ ἀέρι καὶ θὰ σημειώσωμεν τὰ σπουδαιότερα μέρη, δι' ὧν ἤδη ἡ ἀνακάλυψις αὕτη κατέστησε πλέον ἢ δυνατὴν τὴν μηχανικὴν πτήσιν.

Ἡ θεωρία προσηγήθη τῆς πρακτικῆς, ὁ δὲ καθηγητὴς *Langley* ἐπῆρξεν ἀληθῶς εἰς τῶν πρώτων δραστῶν, ἐνῶ οἱ πρὸ αὐτοῦ βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἀέρος νόμου τοῦ Νεύτωνος, ἐξίκοιτο εἰς ἀπίθανα ἀποτε-

Ὁ ἐφευρέτης Βίλμπουργ Ράιτ ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου του.

λέσματα. Τούτέστι, τῆς απαιτουμένης μηχανικῆς δυνάμεως ἀξιομενῆς κατ' εὐθὴν λόγον τῆς ταχύτητος τῆς πτήσεως, συνεπέρανον, ὑπολογιστικῶς, ὅτι χελιδὼν τις θὰ κατέβαλε τὴν δύναμιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ἵνα ἐξιχθῆ εἰς τὴν συνήθη αὐτῆς ταχύτητα! Ἐν τούτοις τὰ πτηνὰ ἱπτάμενα, οὐδεμίαν ποτὲ προσπάθειαν τοιαύτην καταβάλλουσι· καὶ ὄντως, ὡς ἐσχάτως ἀπέδειξεν ὁ κ. *Marcel Deprey*, χρησιμοποιοῦσι μόνον τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου.

Τὸ μόνον ὅθεν κατόρθωμα τοῦ *Langley* ὑπῆρξεν ἡ ἀποσκοράκις τῶν μέχρι τότε ἀποδεγμένων τοιούτων φυσικῶν νόμων καὶ ἡ ἀναζητήσις τῶν μέσων τῆς ὑποστηρίξεως ἐπιφανείας δεδομένου βάρους, διὰ τῆς μετατοπίσεως του ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ μέσου τοῦ ἀέρος.

Αἱ πρώται τοιαῦται δοκιμαί του, πρὸ εἰκοσαετίας γενομένης, ἐγένοντο ἐν *Allighani*, τῆς Πενσυλβανίας, καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ βῆρος ἀντικειμένου τινὸς ἠλαττοῦτο κατὰ λόγον τῆς μετατοπιστικῆς αὐτοῦ ταχύτητος. Τούντεῦθεν δὲ ἐνθαρρυνθεὶς, ἐξηκολούθησε τὰ πειράματά του, καταλήξαντα εἰς τὸν νόμον τούτου: ὅτι τοποθετουμένου βάρους τινὸς, ἐπιπέδου σχήματος, ἐν ὀριζοντιῷ ἐπιπέδῳ, δύναται τις νὰ τὸ συγκρατήσει μεταχειριζόμενος ἐν εἰκοστὸν τῆς προτέρου ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Νεύτωνος δυνάμεως. Τοῦτο δὲ ἦτο ἡ θεωρητικὴ ἀπόδειξις τοῦ δυνατοῦ τῆς μηχανικῆς πτήσεως. Δὲν ἀπέμεινε δὲ ἢ ἡ κατασκευὴ μηχανήματος καταλλήλου πρὸς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἐκτοτε τὸ ζήτημα εἰσῆλθεν εἰς τὴν εὐκολωτέραν αὐτοῦ φάσιν.

Ὁ κ. *Penard*, τῷ 1881, ἐφαντάσθη μικρὰ σχήματα ἀεροπλάνων, εἶδος ἐπιστημονικῶν παιγνίων, δυνάμενων νὰ διανύσωσι πορείαν ἐν τῷ καιρῷ πλέον τῶν 60 μέτρων.

Ὁ Ἀμερικανὸς *Hiram Maxim* κατεσκευάσεν ἐπίσης μέγα ἑναέριον πλοῖον, λειτουργοῦν δι' ἀτιμήρους μηχανισμοῦ 363 ἵππων, ὅπερ τοποθετούμενον ἐπὶ σιδηρῶν ῥάβδων, 600 μέτρων μήκους, ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀφετηρίαν ταχύτητος ἐπαρκούς, ὅπως πλεύσῃ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ. Πλὴν κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς καθορισμοῦ, τῷ 1894, ἐπέτυχεν ὁ ἐφευρέτης, ὅστις εἶχε δαπανήσει πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου, μόνον πτήσεις τινὰς, μετρίως σημαντικότητας, ἕως οὗ τὸ «μέγα τοῦτο πτηνόν, πληγωθὲν» κατέλιξεν εἰς ἀδυναμίαν ἀνεγέρσεως ἐκ τοῦ ἐδάφους, ὅπου εἶχε καταπέσει!

Ἐν τούτοις τὸ μέγα τῆς ἀεροπλοίας ζήτημα, χάρις τῇ προόδῳ τῆς μηχανικῆς, ἤρξατο ἔκτοτε καθοριζόμενον. Τῷ 1896, ὁ *Langley* ἠδυνήθη νὰ διατρέξῃ δύο μίλια διὰ τοῦ «ἀεροδρόμονος» του, μικροῦ σχήματος, ἐνῶ ὁ *Lilienthal* ἐξηκολούθησε τὰ πειράματά του, προσωπικῶς, καταλήξας εἰς τραγικὸν τέλος. Τὸ

μηχάνημά του, προσομοιάζον πελωρία νυκτερίδι, ἱπτατο μέχρι 300 μ. Δι' αὐτοῦ ἀνερχόμενος ἐπὶ ὑψηλοῦ ἀποτόμου λόφου, 30 μ. ὕψους, ἀφίετο διὰ τῆς κλιτύος νὰ καταπέσει ταχέως, ἀναπεπταμένων τῶν πτερυγῶν, αἵτινες ἐστηρίζοντο ἐπὶ χαλυβδίου σκελετοῦ, 7 μέτρων ἐκτάσεως. Διὰ τῆς μετατοπίσεως τῶν κνημῶν κατόρθου νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἰσορροπίαν τῆς συσκευῆς του· εἰς τινὰς δὲ εὐνοϊκὰς περιστάσεις ἀπεμμεῖτο ἐντελῶς μερικὸν ἐλιγμούς τῶν πτηνῶν.

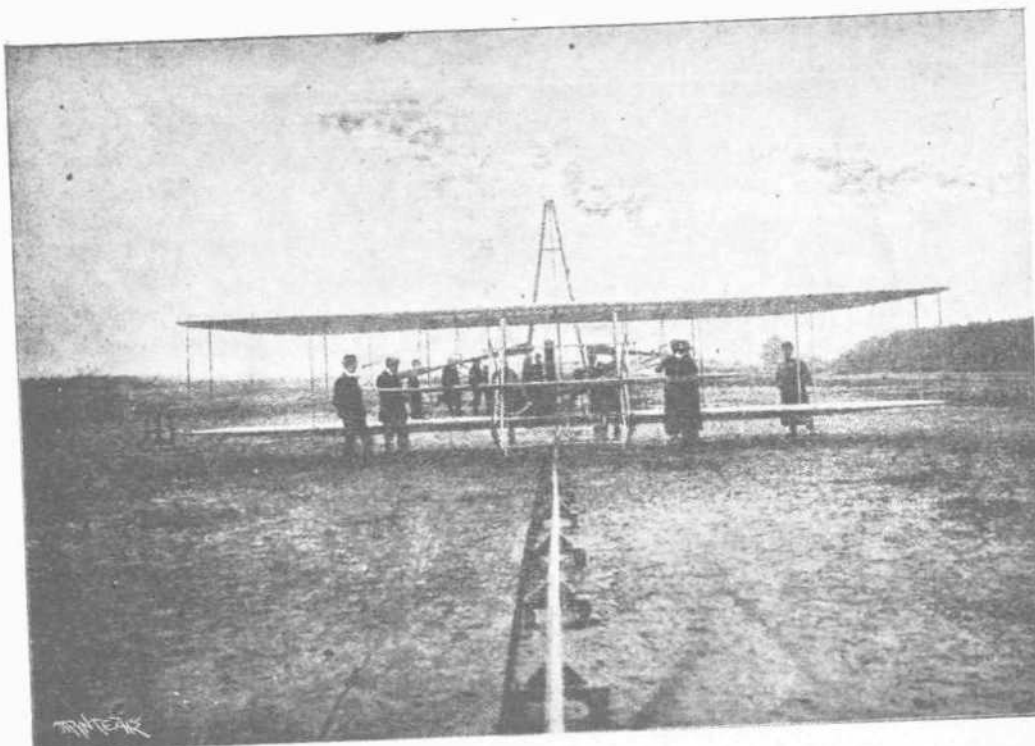
Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν του ὁ *Lilienthal*, ἠτοιμάζετο νὰ προσαρμόσῃ ἐλαφρὸν κινήτηρα εἰς τὸ μηχανήμα του, ὅτε ἐν μιᾷ τελευταίᾳ ἀνυψώσει του, σφοδρὸς ἄνεμος τὸν κατεκρήμνισεν ἀπὸ μεγάλου ὕψους, συντριβείσης τῆς σπονδυλικῆς του στήλης, ἔξ ἧς ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

Παρὰ τὴν καταστροφὴν ταύτην, ὁ Ἀμερικανὸς μηχανικὸς *Chanute* ἐπανέλαβε τὰ πειράματα τοῦ *Lilienthal*, ἐτήσας τὴν ἰσορροπίαν εἰς μηχανισμὸν μεταβάλλοντα τὴν γωνίαν τῆς προσβολῆς τῶν πτερυγῶν.

Τέλος ὁ *Santos-Dumont* πρῶτος ἐπέτυχε ν' ἀνυψωθῆ δι' ἰδίων ὕλων μέσων, ἀποδείξας ἑναργῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀρχῆς τοῦ *βαρυτέρου τοῦ ἀέρος*. Τῇ δὲ 23 Ὀκτωβρίου 1906 ὁ τολμηρὸς οὗτος Βραζιλιανὸς, ἀφοῦ ἐμελέτησε καλῶς τὴν πτῆσιν τῶν πτηνῶν, ἀνυψώθη ἐπὶ ἀποστάσεως 50 ἕως 60 μ. Ἐκτοτε πολλοὶ ἀπεμμήθησαν αὐτόν, ὡς καὶ οἱ *Farman* καὶ *Delagrange*, ὧν τὰ ἀεροπορικὰ κατορθώματα διεφήμισαν αὐτοὺς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

Βραδύτερον οἱ ἀδελφοὶ *Orville* καὶ *Wilbur Wright*, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1900 ἐπεδόθησαν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο, μολονότι δὲν ἔλυσαν αὐτὸ ὀριστικῶς, ἐν τούτοις ἐπέφερον πολλὰς βελτιώσεις. Τὸ μηχανήμα τῶν ἀπαρτίζεται ἐκ διπλῆς ἐπιπέδου σχεδίας, ἐκτάσεως 12 μ. πλάτους 2 μ. καὶ διαστήματος 1 καὶ 80. Δι' ἀπλῆς κινήσεως ἐμβόλου ὁ ἀεροναύτης δύναται νὰ στρέψῃ δεξιόθεν τὰς σχεδίας ταύτας ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι ν' ἀνυψώσῃ τὸ ὀπίσθιον μέρος μιᾶς τῶν διπλῶν πτερυγῶν, ἐν ᾧ χαμηλοῦται ἢ ἐξέρει. Ἡ στρόφις αὕτη ἐπανορθοῖ κάθετον ἀνισορροπίαν, ἢτοι μίαν τῶν κυριωτέρων δυσχεριῶν τῆς ἀεροπλοίας.

Ἄλλ' ἡ διαστροφή αὕτη, ἀπομιμουμένη ἐκ τῶν πτηνῶν, ἔχει τὸ ἐλάττωμά της. Τῆς ἀντιστάσεως τῶν πτερυγῶν μὴ οὖσης ὁμοιόμορφου τὸ μηχανήμα ἔχει τάσιν περιστροφικὴν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τούτου, ὁ ἀεροναύτης ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὸ πηδάλιον ἀντιθέτως. Χάρις δὲ εἰς εὐφυᾶ συνδυασμὸν τῶν σχοινίων, ὁ ἀεροναύτης κατορθοῖ τὰ δύο ταῦτα ἀποτελέσματα ταυτοχρόνως καὶ ἐν τῇ απαιτουμένῃ ἀναλογίᾳ διὰ μόνου τοῦ χειρισμοῦ ἑνὸς μοχ-

Ἡ συσκευή Ράιτ ἐτοιμὴ πρὸς πτῆσιν ἐπὶ τῆς σιδηρῆς ῥάβδου.

λοῦ. Ἡ δὲ ἐπιμήκης ἰσορροπία πραγματοποιεῖται ἀφ' ἑτέρου, διὰ τῆς λειτουργίας ἐτέρου πηδαλίου, τοῦ βάρους λεγομένου, ἐμπροσθεν διατεθειμένου καὶ δι' ἐλαφρᾶς μετατοπίσεως, τοῦ ὀπίσθιου πηδαλίου ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Ὁ κινήτης, δυνάμεως 25 ἵππων, καὶ βάρους 90 χιλογραμμῶν κινεῖ δύο ἔλικας ξυλίνους πρὸς τὰ ὀπίσθεν τετοποθετημένους καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἄξων κεῖται ὀλίγον ἄνωθι τοῦ κέντρου τοῦ συστήματος. Ὁ κινήτης οὗτος κείμενος δεξιόθεν τοῦ κέντρου, ἰσορροπεῖται ἀριστερόθεν διὰ τοῦ καθίσματος τοῦ πλοηγού. Καὶ δευτέρου ἑτομον δύναται ἐπίσης νὰ λάβῃ μέρος, καθήμενος ἐπὶ ἐτέρου καθίσματος ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας ἄκρας τῆς κατωτέρας σχεδίας καὶ ἀκριβῶς ἐν τῷ ἄξονι, εἰς τρόπον ὅστε ἡ αἴτησις αὕτη τοῦ βάρους νὰ μὴ μεταβάλλῃ τὴν γενικὴν ἰσορροπίαν τοῦ ὅλου μηχανήματος. Τὸ ἀερόστατον τοῦτο τοῦ *Wright* διαφέρει τῶν τοῦ *Farman* καὶ *Delagrange* καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἀντὶ νὰ τίθεται ἐπὶ τροχῶν, φέρει εἶδος παγοπατίδων καὶ δὲν ἔχει οὐδὲν. Προκειμένου δὲ νὰ λάβῃ ὀριμητήριον κίνησιν, διὰ τοῦ ἐδάφους, κωλύεται ἐπὶ ξυλίνης δοκοῦ 50 μ. μήκους, τοποθετοῦντες ἐπὶ τῆς κορυφῆς του βάρους 700 χιλογραμμῶν. Ἀπαξ δὲ κινήθεις ὠθεῖται πρὸς τὰ ἔμπροσθ διὰ τῶν ἐλίκων του. Διὰ τοιαύτης θαυμασίας ὄντως συσκευῆς ἠδυνήθη ὁ *Wilbur Wright* νὰ ἐκτελέσῃ εἰς τὸ πεδίο τοῦ *Anvors* τῇ 21 Ἰβρίου παρελθόντος θαυμασίαν πτῆσιν μιᾶς ὥρας,

31 πρώτων λεπτῶν καὶ 25 δευτέρων, ἢτοι 66 χιλιόμετρον.

Ὡστε πρόκειται περὶ μηχανήματος ἀξιόθραυστος ἐπιτυχόντος, ἀλλ' ὅπερ παρὰ τοῖς προτερήμασι, ἐνέχει ὀλίγην στασιμότητα, ἥτις κατορθοῦται διὰ τῆς διαρκούς λειτουργίας τοῦ πηδαλίου τοῦ βάρους καὶ τῆς διαστροφῆς τῶν πτερυγῶν. Ἐκτὸς τούτου, τὸ μηχανήμα ἀρχεχεται κινούμενον πλησίον τοῦ ἐδάφους ἀκινδύνως καὶ ἀνυψοῦται κατὰ βούλησιν.

Ἄλλ' ἐν τούτῳ, ὡς διαβεβαίωσεν ὁ κ. *Joseph Rodet*, δὲν ἀρκεῖ νὰ κρατηθῇ τις ἐν τῷ ἀέρι, ἀλλὰ δεόν «νὰ δύναται νὰ ἴσταται ἐκεῖ καὶ διαμένῃ». Πρὸς τοῦτο δὲ, τὸ ἐν πορείᾳ ἀερόπλανον δεόν νὰ ἀνθίσταται πρὸς τὰς ποικίλας παρουσιαζόμενας αἰτίας, αἵτινες τείνουσι νὰ τὸ ἀνατρέψωσι. Συνεπῶς ἱπτάμενόν τι μηχανήμα δὲν θὰ δύναται ἄνευ κινδύνου νὰ διαμένῃ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ, εἰμὶ ὅπου ἰσχυρῶς ἰσορροπῆ διὰ μόνης τῆς λειτουργίας τῶν ὀργάνων του καὶ οὐχὶ διὰ τῆς μάλλον ἢ ἥττον ἐπιτηδεΐας ἐνεργείας τοῦ πλοηγού του. Ὡστε, ἵνα ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ ἀεροπλοῖ «*bike a bird*» κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ *Wilbur Wright*, καὶ ἄνευ κινδύνου ἀναστροφῆς εἰς ἐκάστην φορὰν τοῦ ἀνέμου, εἶνε ἐπιναγκαῖες νὰ ἐφευρεθῇ πρότερον σύστημα, τῶν ἀεροπλάνων ἀπομιμῶν ἰσορροποῦν.

Φρ. Πρίντζης

ταχειρίζεται την μέθοδον ταύτην, ἔσχε λίαν εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ ἄλλαι θεραπείαι εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν, ἀνέλαβον τὴν ἐνεργὸν ζωὴν τῶν χάρις εἰς τὴν μέθοδον ταύτην. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα παρατηροῦνται καὶ ἐπὶ ἀτόμων, ἅτινα ἐκρίθησαν ὡς ἀνίατα. — Ὁ ρήτωρ παρουσίασεν ραδιογραφικὰ φωτογραφήματα, ἐξ ὧν συνάγεται ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς θεραπείας του. Ἐζήτησε παρὰ τῶν συναδέλφων του νὰ τῷ ἐμπιστευθῶσιν ἀσθενεῖς, κριθέντας ἀνιάτους, προσθεῖς, ἐννοεῖται, ὅτι οὐδεμία μέθοδος δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ ὅ,τι ἀηλιπίσθη ἤδη, δηλαδή νὰ ἀναπαραχθῶν οἱ ἱστοί, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἐπροξένησε ζωηροτάτην αἰσθησιν εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου. Νεαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς θεραπείας ταύτης, μετ' αὐστηρὸν ἔλεγχον, θὰ ἀποδείξουν εἰς προσεχῆς μέλλον τὴν πραγματικὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς νέας μεθόδου.

Τὸ προσεχῆς Συνέδριον θὰ συνέλθῃ ἐν Παρισίοις, τῷ 1910. Τὸ γραφεῖον τοῦ Συνεδρίου ἐνετείλει νὰ ἐκπονήσῃ τὸ καταστατικὸν διεθνοῦς Ἰατρικῆς Ἐταιρείας, τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

ΑΙ ΕΝ ΠΟΜΠΗ Τ'Α ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΕΙΣ

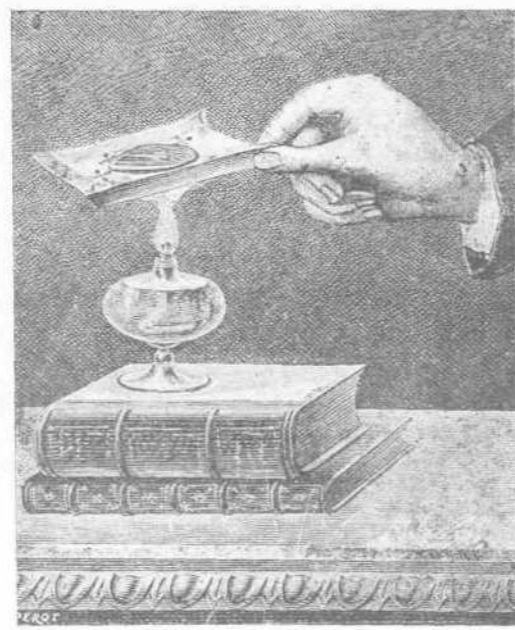
— 0 —

Πρὸ εἰκοσιδύο περιόπου αἰῶνων, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Βεζουβίου καὶ εἰς τὸν γραμμικὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως ἤκμαζεν ἡ θαλλερὰ πόλις Πομπητῖα. Ἦτο τὸ καύχημα τῆς Καμπανίας καὶ ἡ εὐνοουμένη πόλις τῶν ῥωμαίων κατακτητῶν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Τὸ θέρος ἰδίᾳ ἡ διαμονὴ ἐκεῖ ἦτό τι ὄλωσ θανατίσιον. Ἐν τροφῇ καὶ μαλθακότητι ἐντὸς μεγάρων πλουσίων καὶ μεγαλοπρεπῶν, ὧν αἱ διακοσμίσεις θανατίζονται καὶ σήμερον, ἔξων οἱ πλούσιοι ἄστοι ἐν ἑορταῖς συνεχέσι καὶ συμποσίοις καὶ ἐκδρομαῖς. Καὶ ὡς εἰ τὸ μοιραῖον φθονῆσαν τὸν ἐπίγειον τοῦτον παράδεισον, ἐξέχυσεν ὅλην αὐτοῦ τὴν κακίαν, εἰς λάβαν μεταμορφωθείσαν, ἵνα καταπνίξῃ ὑπὸ τὴν ἀπαισίαν ταύτην κόλασιν ὅλην τὴν ἀκολασίαν, τὰ ὄργια καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῶν Πομπητιῶν.

Καὶ νῦν, ὅτε ἡ σκαπάνη ἐκθάπτει τὴν ὠραίαν αὐτὴν ἀπολεσθεῖσαν Πομπητιαν, ἐν αἰσθημα μελαγχολίας καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον, σκεπτόμενον πόσον ἄθλιον εἶνε τὸ τέλος ὄλων, ἀλλὰ πρὸ πάντων τῆς εὐδαιμονίας.

A. N.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Εἰς προγενέστερον τεῖχος τῆς «Φύσεως» ἐγράψαμεν τίνι τρόπῳ βράζομεν ὕδωρ ἐντὸς λεπτοῦ χαρτίνου δοχείου, χωρὶς τοῦτο ποσῶς νὰ καῖ.

Ἦδη περιγράφομεν ἕτερον σχετικὸν πείραμα, δι' οὗ ἀποδείκνυται, ὅτι κασσίτερος ἐντὸς φύλλου χαρτοπαγνίου τιθέμενος, τήκεται, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς φλογὸς λυχνίας τινὸς ἐξ οἰνοπνεύματος, χωρὶς ποσῶς ὁ χαρτὴς οὗτος νὰ καῖ.

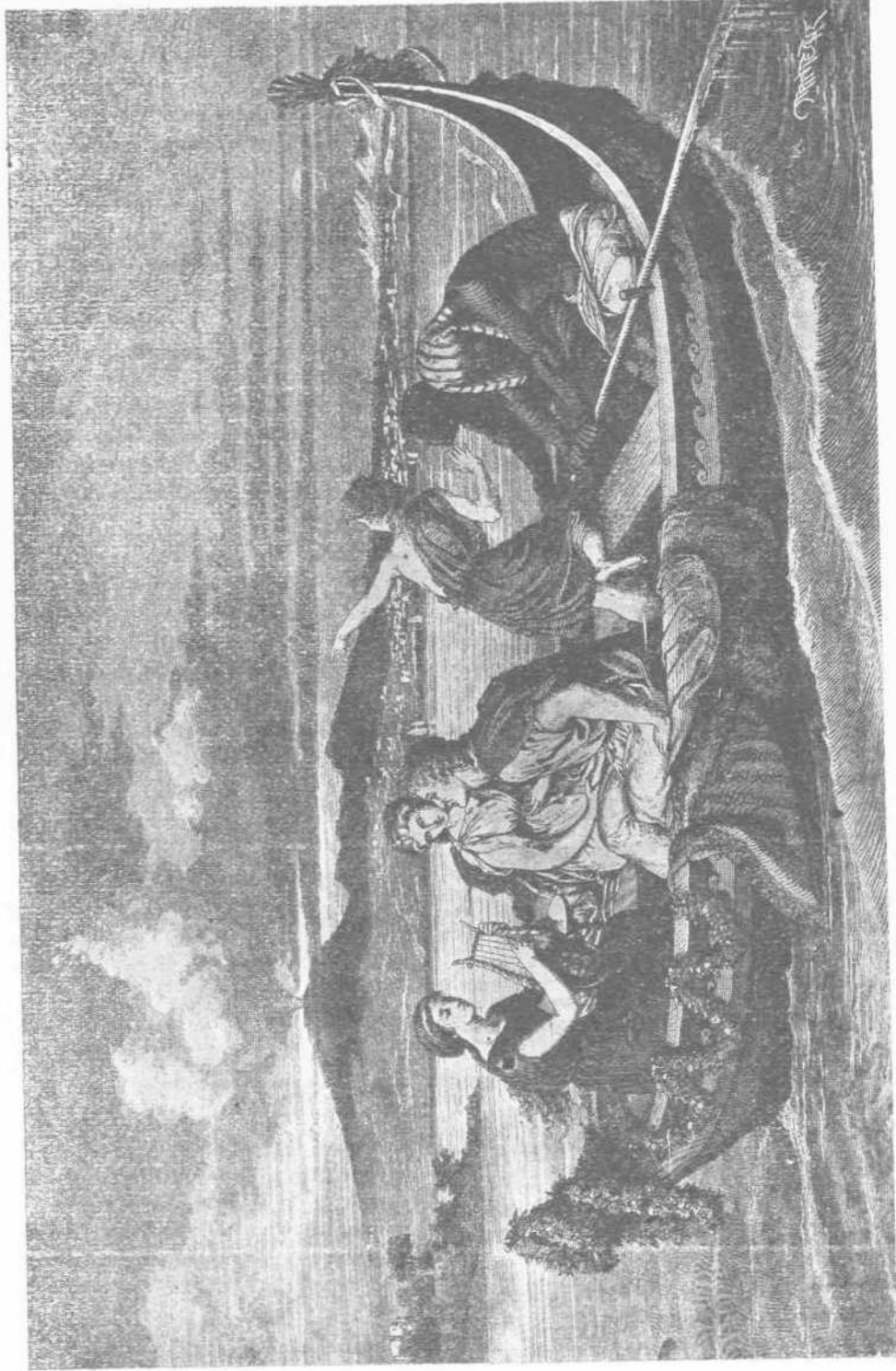
Ἡ μεγάλη δύναμις τῆς ἀγωγιμότητος τῶν μετάλλων ἐξηγεῖ τὸ περίεργον τοῦτο φυσιολογικὸν φαινόμενον. Ἐὰν δὲ προσαρμόσωμεν στενῶς, τοῦτέστιν ἐν ἐρημητικῇ ἐλαφῇ, λεπτὸν ἐκ μουσελίνης ἕφασμα ἐπὶ λείου μεταλλίνου ὄγκου καὶ θέσωμεν ἐπὶ τῆς μουσελίνης πετυρακτωμένον ἄνθρακα, ὃν μάλιστα ἐμφυσῶμεν, ἵνα πλειότερον πυρακτωθῇ, τὸ ἕφασμά μας οὐδόπως θέλει πειραχθῆ, καθ' ὅσον ἡ θερμότης ἐντελῶς ἀπορροφᾶται ὑπὸ τοῦ μετάλλου, ὅπερ μεταδίδει ταύτην εἰς τὴν μᾶζαν του. Φ. Π.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ἐλευθερία καλεῖται ἡ δύναμις, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος αὐτοβούλως καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων, ρυθμίζει τὴν ἐκυτοῦ βούλησιν καὶ ἐνέργειαν.

Δίκαιος καὶ ἐντιμὸς ἄνθρωπος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις καταμετρεῖ τὸ δικαίωμα του πρὸς τὸ καθῆκον αὐτοῦ.

Αἱ τελευταῖα τῆς Πομπητῖας ἡμέρα (Ἐλαιογραφία τοῦ K. Hesse)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Περὶ τοῦ ἀκαναοῦ ἐτι μυστηρίου τοῦ θανάτου ἡ ἐπιστήμη εἶπε πολλά καὶ ἐν τούτοις ὅλα ἦσαν καὶ ἴσως θὰ ἦναι αἰωνίως ὀλίγα! Ἄλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ ἡ ἐπιστήμη ἐρευνᾶσα τὸ ἀνεξήγητον. Πᾶσα ἀνακοίνωσις μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ χωρὶς ἐτι νὰ ρίπτῃ πλήρως φῶς εἰς τὸ μέγα σκότος.

Ἄμερικανὸς ἰατρὸς ἀφωσιώθη εἰς ὄλην τὴν ζωὴν του ἐρευνᾶν τὸ μυστηριώδες φαινόμενον τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἰατρὸς Ἐμιστον, ὁ ὁποῖος ἔκαμε μελέτας εἰς Κλίβλαντ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐπὶ τινα ἔτη καὶ εἰς τὸ Γενικὸν νοσοκομεῖον τῆς Βιέννης, ἔφθασε τελευταίως τὸ ρεκόρ τῶν περὶ τοῦ θανάτου ἀνακοινώσεων. Οὐδεὶς ἰατρὸς τοῦ κόσμου μέχρι σήμερον παρενρέθη εἰς τόσας κλίνας ἐκπνευσάντων καὶ οὐδεὶς ἐτι ἄλλος ἤκουσε τόσους τελευταίους στεναγμούς θνησκόντων, ὅπως ὁ νεαρὸς αὐτὸς θεράπων τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐνώπιόν του ἔπαυσαν νὰ πᾶλλον 15,000 ἀνθρώπινα καρδιά, ὡς λέγει.

Καὶ παρετήρησε μὲ τὸ διερευνητικὸν βλέμμα τοῦ ἐπιστημονικῆ μελετητοῦ τὴν κατάστασιν τῶν θνησκόντων, ὅπως ἐπιτύχῃ, εἰ δυνατόν, ἐξηγήσεις ἐπὶ παντοειδῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια μέχρι τοῦδε δὲν διελεύκανε οὐδεὶς θνητός. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν τοῦ Ἀμερικανοῦ ἰατροῦ προκύπτουν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

Ὁ θάνατος ἐπέρχεται εἰς πᾶσαν περιστάσιν ἀνωδύνως, διότι ἐφ' ὅσον εἶνε αἰσθητοὶ ἀκόμη οἱ πόνοι, ὁ θάνατος δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ. Βάσανοι παντὸς εἶδους φυσικαὶ καὶ ψυχικαὶ δύνανται νὰ διαρκέσουν μόνον μέχρις ἐνὸς σημείου πρὸ τοῦ θανάτου.

Ὅλιγον τι ἢ πολὺ πρὸ τῆς ἀπολυτρώσεως ἀρχίζει περίοδος ἀπληλαγμένη ἐντελῶς πόνων. «Εἶδα δὲ πολλοὺς δολοφόνους ν' ἀποθνήσκουν», γράφει ὁ Ἀμερικανὸς ἰατρὸς, «οἱ ὅποιοι ἀπεχομῆθησαν τόσον ἡσυχῆς, ὡς νὰ εἶχον ζήσιν ἀμειπτον ζῶν ἱερέως.

Εἰς πολλοὺς θανασίμους ἀσθενεῖς καὶ βαρέως τραυματίας, ἀδιάφορον, ἂν τὸ ἠθικὸν τῶν ἦτο καλὸν ἢ κακόν, ἔπαυσαν οἱ πόνοι τὸ ὀλιγώτερον ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς ἐκπνοῆς. Μερικοὶ ἐκ τῶν θνησκόντων τούτων ἠσθάνθησαν τὸν ἑαυτῶν τῶν αἰφνιδίως τόσον καλά, ὥστε ἐνεψυχώθησαν ὑπὸ νέας ἐλπίδος ζωῆς.

Μάλιστα συνέβη, πρόσωπα τὰ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ ἐκπνεύσουν μετὰ τινας στιγμὰς, νὰ θελήσουν νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ κάμουν μερικὰ βήματα καὶ κατοῦν νὰ πᾶσουν νεκρὰ εἰς τὴν κλινὴν τῶν. Οἱ σωματικοὶ πόνοι δύνανται, ὡς

λ. γ. ἰδίως ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ καρκίνου, νὰ εἶνε τρομεροὶ καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς νόσου, ἀλλὰ εξαφανίζονται εὐθὺς ὡς προσεγγίσῃ ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου.

Τότε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη οὐδεὶς ναρκωτικῶν πρὸς κοταπραΐνσιν τῶν πόνων καὶ ἐλάφρυνσιν τοῦ θανάτου. Ἡ φύσις μεριμνᾷ διὰ τὸ καλλίτερον καταπραΐντικόν μέσον, παραλύουσα κατ' ἀρχὰς τὴν ἀντίληψιν τῆς αἰσθήσεως καὶ ἐπιφέρουσα παράλυσιν καὶ γενικὴν ἀναισθησίαν.

Πολλάκις ὁ θνησκὼν ἱκετεύει τὸν ἰατρὸν καὶ τὴν νοσοκόμην νὰ συντομεύσουν τὴν ἀγωνίαν του καὶ νὰ τῷ δώσουν ὑπνωτικὸν μέσον. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ἐξαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαίουν τὸν κανόνα. Ἐπίσης δύναται νὰ πιστοποιήσῃ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν θνησκόντων πιστεύει εἰς τὴν μετὰ θάνατον ἀθανασίαν. Πολλοὶ ἀποκοτῶν αὐτὴν τὴν πίστιν μόνον κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῶν, λέγει ὁ ἰατρὸς οὗτος.

Πλέον ἢ ἅπαξ εἰς κακοῦργος μὲ διεβεβαίωσεν εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν του, ὅτι μετενόει διὰ τὰ κακουργήματά του τόσον περισσώτερον, ὅσον ἠσθάνετο ἐμφανῶς, ὅτι ὑπάρχει πέραν τοῦ τάφου ζωὴ. Ἄλλὰ πραγματικὸν φόβον θανάτου σχεδὸν δὲν συνήτησα εἰς κανένα θνησκόντα, τοῦ ὁποῖου ἡ ζωὴ εὕρισκετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν θρησκείαν.

Ὁ θάνατος πράγματι εἶνε κατὰ πολὺ ἀδελφὸς τοῦ ὕπνου, πρὸς τὸν ὁποῖον συγγενεύει. Ὅπως εἰς τὸν πραγματικὸν ὕπνον δὲν αἰσθάνεται τις οὔτε πόνον, οὔτε ἀνησυχίαν ἢ τύψιν συνειδήσεως, οὔτως ἀποθνήσκουν ὅλοι αἱ ἠθικαὶ ἢ ψυχικαὶ βάσανοι, εὐθὺς ὡς ἐπέλθῃ ἀποκομιστικὴ διὰ τὰς αἰσθήσεις ἢ προηγουμένη τοῦ θανάτου ἀτονία.

Ὁ θάνατος κατὰ τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις εἶνε βαθμιαῖον ἢ ταχὺ ἀποκοίμισμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἀκολουθεῖ καμμία ἀφύπνισις. Ὅστις ἐπέισθη περὶ τούτου, δὲν αἰσθάνεται δυσἀρέσκειαν ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν θὰ ἐπέλθῃ τὸ τέλος μίαν ἡμέραν. Τούναντιον θ' ἀτενίσῃ μὲ θάρρος τὸ μέγα μυστικὸν καὶ ἡσυχῆς θὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα.

Π

— Καλὴ μαμά, ἠρώτα ἡ μικρὰ Λυλὴ τὴν μητέρα της, διατί τὸ πρῶτ', ὅπου σηκώνεσαι εἶσαι μαύρη καὶ ἕστερα γίνεσαι ἄσπρη;

— Μὰ, αὐτὸ δὲν εἰξεύρεις: τῆ ἀπαντᾷ μειδιώσα ἡ μήτηρ. Νά, διότι τὴν νέκνα τὸ σκότος μὲ μαυρίζει καὶ τὴν ἡμέραν τὸ φῶς μὲ ἄσπρίζει.

Εἰς Ἀμαρτωλὴν Κορὴν

Ν. Κ. ΜΑΚΡΙΑΔΟΥ ΒΕΗ

Α'.

Καὶ πάλιν ὄνειρον φρικτὸν τὸν νοῦν μου συνταράσσει
Καὶ πάλιν σὲ τὸ πνεῦμά μου ἀναπολεῖ, Μαρία,
Ἄγάννησις τὸ στήθος μου ἐκ νέου τὸ σπαράσσει,
Μὲ φλέγει κάμνος πυρὸς καὶ πᾶλλει ἡ καρδία.

Πρὸς τί φλογώδεις στεναγμούς μοὶ προξενεῖς νὰ χίνω;
Τίς ἔπλασε τὸ σῶμά σου λευκότερον τῶν κρίνων;
Ὡ, τίς τὸ βλέμμα σ' ἔδωκε τὸ μαγικὸν ἐκεῖνο;
Μὴ εἶσαι ἄγγελος, λαβὼν μορφὴν ἐκ τῶν γηίνων;

Β'.

Δὲν εἶσαι ἄγγελος, οὐχί! ἐν σοὶ δὲν ἐμφωλεῖ
Ἡ τῶν ἀγγέλων καλλονὴ καὶ ἡ ἄδολος καρδία.
Εἶσαι γυνή, τὸ βλέμμα σου ἐντέχνως σαγηνεύει
Καὶ θέλγ' ἡ ὠραιότης σου, ἡ πλάνος καὶ δολία.

Σὲ ἐνθουοῦμαι, τ' ὄμμα σου ὡς κεραυνὸς φλογίζει,
Ὡς μάχαρα τὸ βλέμμα σου βαθύτατα πληγώνει,
Τὸ φίλημά σου πυρπολεῖ ὀπότεν προσεγγίξῃ
Καὶ ἡ πνοὴ σου τὴν ζωὴν τὴν σβύνει, τὴν τεφρώνει.

Φεῦ! σὺ! δὲν εἶσαι ἄμωμον, ἀγνὸν δὲν εἶσαι πλάσμα,
Δὲν θάλλεις σὺ κρυπτόμενον ὑπὸ μητρὸς αἰγίδα,
Τῆς ἀμαρτίας ζοφερὸν σὲ ὀδηγεῖ τὸ φάσμα
Καὶ τῶν δεινῶν στὸ μέτωπον σὺ φέρεις τὴν σφραγίδα.

Γνωρίζω τὴν καρδίαν σου προῶτως τεφρωθεῖσαν,
Ἐνθα πᾶν αἶσθημα γλυκὰ νῦν μένει ἐσβεσμένον
Σὲ βλέπω νέαν καλλονὴν . . . βιαίως μαρανθεῖσαν,
Σὲ βλέπω ἄνθος . . . ἀλλ' ἐντὸς βορβόρου ἐρριμένον.

Σὺ ζῆς . . . , ἀλλ' ὡς περιτομῆμα τῆς γαύρου κοινωνίας,
Σὺ μειδιάς, πλὴν ἔχουσα 'στὸ στήθος ἀγωνίαν,
Σὺ κλαίεις, ἐνῶ πρότερον βιαίως ἐμειδιάς,
Εἶτε γελᾷς! . . . , πλὴν φέρουσα θανάτους 'στὴν καρδίαν.

Γ'.

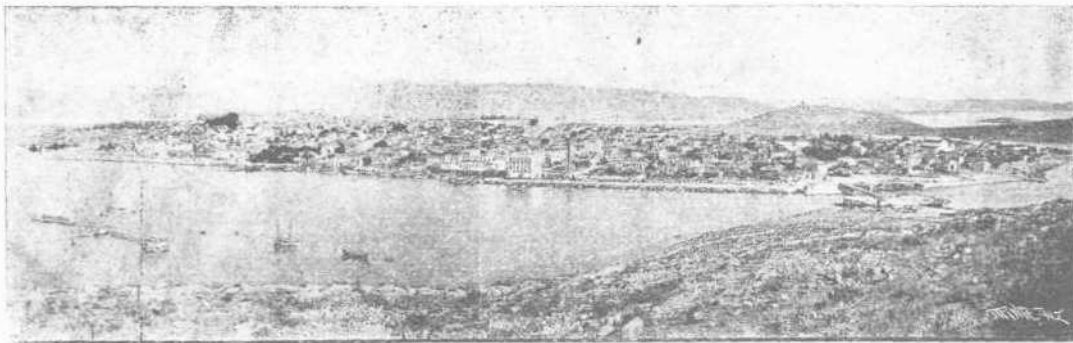
Σὺ εἶσαι ζῶσα . . . πλὴν νεκρὰν καλύπτει ἡ στεφάνη.
Καὶ ὅμως ἠθέλον ἐγὼ σὲ πάλιν ν' ἀναστήσω,
Τὴν τέφραν τῆς καρδίας σου φλόξ νέα νὰ θερμάνῃ
Καὶ κάλλος νέον καὶ ζωὴν ἐγὼ νὰ σοὶ δωρήσω.

Ἐγὼ τὴν βέβηλον ψυχὴν μ' ἐν δάκρῳ μου νὰ λούσω,
Μ' ἐν βλέμμα μου τὸ ὄμμα σου νὰ ἀναζωπυρήσω,
Μ' ἕνα παλμόν μου τὴν χορδὴν τοῦ ἔρωτος νὰ κρούσω.
Καὶ μ' ἐν πυρῶδες φίλημα τὰ χεῖρά σου ν' ἀγνίσω.

Ἐμὲ νὰ ἔχῃς εἰδωλὸν λατρείας καὶ θεὸν σου,
Μετὰ τοῦ κόσμου ἅπαντος οὐδὲν νὰ σὲ συνδέῃ,
Ἐγὼ τὸν νέον νὰ δεχθῶ πλὴν ζωηρὸν παλμόν σου
Καὶ δι' ἐμὲ πυρραφλεγῆς τὸ δάκρυ σου νὰ ρέῃ!

Ὡ ναί! σὲ θέλω δι' ἐμὲ νὰ ζῆς, νὰ ἀναπνέῃς,
Ἐμὲ μὲ πάθος, πλὴν ἐμὲ καὶ μόνον νὰ λατρεύῃς,
Ἐὰν γελῶ, νὰ μειδιᾷς, ἂν θλίβομαι νὰ κλαίῃς,
Ἄν ἀποθάνω ὡς σκιά, μαζὺ μου νὰ ἐκπνεύῃς!!

Η ΧΑΛΚΙΣ

Η ΑΙΔΗΨΟΣ

— 0 —

Καὶ τίς δὲν γνωρίζει τὴν Αἰδηψὸν, τὰ ἀρχαῖα πεφημισμένα αὐτῆς ἰαματικὰ ὕδατα, τὴν λαμπρὰν τοποθεσίαν καὶ τὴν ἐξαισίαν σὺ τῆς θερινῆς διαμονῆς, καθ' ἣν ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐνασμενίζονται νὰ τιμῶσι τὸ ἔξοχον τοῦτο μέρος βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, ὑπουργοὶ καὶ πολυτάλαντοι, ἐπίσημοι καὶ τιτλοῦχοι; Ὡς φαίνεται δὲ αἱ ἐξαισίαι αὐτῆς καὶ διάσημοι θέρμαι ὑπῆρξαν ἀνεκὰθεν εὐεργετικά καὶ σωτήριοι, καθόσον καὶ αὐτὸς ὁ θεασὸς Σὺλλας προσήλθε νὰ ζητήσῃ τὴν θαυματουργὸν αὐτῶν ἐπικουρίαν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνταῦθα διέμεινε.

Ταῦτα ἐπιστάμενος πρὸ πολλοῦ, εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Αἰδηψὸν ἐν ὥρᾳ θέρους, ὅτε πολλοὶ προσέρχονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι καὶ ὡς ἤκουον πολὺ εὐχάριστα διάγουσιν καὶ διασκεδάζουσιν καὶ οὕτως ἡ διαμονὴ εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ, ἵνα ἴδω καὶ περιγράψω τὰ κατ' αὐτὴν ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν τῆς καταλήλου περιστάσεως μὴ συντρέχουσας, θεραπευτικῆς δὲ ἰδιότητός μου μὴ ὑπαρχούσης, πάντοτε ἀνέβαλλον, ὅτε τέλος κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εὐκαιρήσας καὶ ἀποφασίσας, πρῶταν τινὰ τῶν ἀρχῶν Αὐγούστου μηνὸς προσλαβὼν ὄχημα ἐπορεύθην πρὸς τὸν ὀλίγον περαιτέρω τοῦ σταθμοῦ τῆς Πελοποννήσου κείμενον Διεθνή σιδηρ.

σταθμὸν Λαρίσσης—Συνόρων, ὅπως μεταβῶ εἰς Χαλκίδα καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἰδηψόν.

Μὴ συνθεθείσης ἔτι τῆς Ἑλληνικῆς μετὰ τῆς Τουρκικῆς γραμμῆς, ὁ σιδηρόδρομος οὗτος δὲν κέκτηται ἔτι τὴν ἀπαιτουμένην σημασίαν καὶ κίνησιν, ἣν βραδύτερον θὰ ἔχῃ. Μικρὸς σταθμὸς ὀλίγοι ἐπιβάται, εὐάριθμα τραίνα, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Μετὰ μικρὰν ἀναμονήν, ἐκκινουμέν ἐκεῖθεν καὶ βαθμηδὸν προχωροῦντες καὶ διαβαίνοντες ἐκ τῶν διαφόρων ἱστορικῶν δεδοξαμένων καὶ πεφημισμένων τοποθεσιῶν καὶ κειμηλίων μας, καταλαμβάνομαι ἐν ταύτῃ ὑπὸ περιεργείας καὶ ἐνδιαφέροντος καὶ σπεύδων πότε πρὸς τὴν θυρίδα καὶ πότε πρὸς τὸν ἐξώστην τοῦ τραίνου, παρακολουθῶ τὴν βαθμηδὸν πρὸ ἡμῶν ἐξελισσομένην, εἰλικρινῶς φαντασμαγορικῆς ἀπόψεως, σειρὰν ἐξ ὡραίων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων καὶ περιέργων τοπειῶν.

Πεδιάδες καὶ ὄρη, χωρία καὶ κοιλάδες, τὰ πάντα ἐνέχουσιν ἱστορικὴν σημασίαν. Ὁ Κορυθαλός, ὁ Κηφισός, ἡ Χαιρώνεια, ἡ περίφημος πατρίς τοῦ Πλουτάρχου, ἡ Δεκέλεια, ἡ ὡραία πρὸς τὸν Μαραθῶνα ἔκτασις καὶ μικρὰ πετρώδεις ἐκτάσεις καὶ πεδινὰ χῶραι, ἅπασαι φαιδραὶ καὶ περικαλλεῖς πιστοποιοῦσι τὰς ὡραίας σελίδας τῆς πάλαι Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Ἐνθ' παρατήρουν ἐπισταμένως τὰ ὡραία ταῦτα μέρη, δι' ὧν ὁ νέος σιδηρόδρομός μας τῶν συνόρων θὰ διέρχεται καὶ τὰ ὅποια ἀναντι-

ρήτως εἶναι ἀνάγκη πρωτίστως, ὡς ξένοι, νὰ θαυμάζωσιν, ἔπως κάλλιον γνωρίσωσι τὴν χῶραν, ἣτις τὸ πάλαι ἀπὸ βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν ἔσωσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπολίτισαι καὶ νῦν ἀτέγκτως καὶ ἐξ ἀγνοίας τῆς ἱστορίας καὶ περιφρονοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν, αἰφνης ἐκ τοῦ παρακειμένου ἐξώστου:

— Μὰ, Κύριε Πρίντζη, μοὶ λέγει φωνὴ τις εὐγενεὺς ἀνδρὸς, ἐδῶ εἰσθε καὶ δὲν τὸ γνωρίζω; καὶ ἐν τῷ ἔμα σπεύδων πρὸς ἐμὲ, μοὶ σφίγγει ἰσχυρῶς τὴν χεῖρα.

Εἶναι ὁ δαιμόσιος καὶ ἀκούρατος ἐπιχειρηματίας καὶ ἄλλοτε γαιοκτήμων ἐν Ρωμανίᾳ, ἔπου τὸ πρῶτον ἐγνωρίσθημεν πρὸ δεκαπενταετίας καὶ ἔκτοτε συνδεόμεθα ἀδελφικῶς, κ. Γ. Τσιρόπουλος.

— Μὰ καὶ σὺ ἐδῶ; Ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὴν Χαλκίδα καὶ ἐκεῖθεν μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὴν Αἰδηψόν; τῷ λέγω. Καὶ σὺ;

— Καὶ ἐγὼ μοὶ ἀπαντᾷ, πηγαίνω εἰς Χαλκίδα καὶ μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὴν Λίμνην, ὥστε κ. Πρίντζη...

Καὶ μὲ παρατηρεῖ μὲ αὐστηρὸν ἐπιδητικὸν ὄφρα, σιωπῶν. Ἐγὼ δὲ γελῶν, ἐννοήσας:

— Αἶ, τί ὥστε, τῷ λέγω, σὺ εἰς τὴν Λίμνην καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Αἰδηψὸν μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ τί θὰ κάμῃς εἰς τὴν Λίμνην; Ἡ σινογένειά σου δὲν μένει εἰς Χαλκίδα;

— Ἄς τα, ἄς τα, κ. Πρίντζη, ἐννοῶ ἔσας ἡμέρας μένεις εἰς Χαλκίδα, νὰ μείνῃς, εἰς τὸ σπῆτι μου, πλησίον μου.

— Τί, τὰ ἴδια καμώματα τῆς Ρωμανίας;

— Ὅτι θέλεις λέγε, ἐγὼ δὲν θὰ σὲ ἀφήσω νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Ἡ μισὴ οικογένειά μένει εἰς τὴν Χαλκίδα καὶ ἡ ἄλλη μισὴ εἰς τὴν Λίμνην, εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἔπου ἡγοράσασμεν μὲ δύο ἄλλους ἐν μέγα κτήμα, εἰς Κεχριάς τῆς Εὐβοίας, μίαν ὥραν μακρὰν τῆς Λίμνης, τὸ

ὅποιον ἐγὼ διευθύνω καὶ καλλιεργῶ. Νὰ τὸ ἴδῃς, κ. Πρίντζη, μὲ τὰς νέας φυτείας, ἔπου ἔκαμα καὶ τὸ νέον σύστημα τῆς καλλιεργείας ἔπου ἔχομεν εἰς τὴν Ρωμανίαν, δὲν θὰ τὸ πιστεύσῃς, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤδη τόσον ὡραία ἐπροχώρησεν ἡ γεωργία. Ἀφοῦ μείνωμεν εἰς Χαλκίδα δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ κτήμα διὰ 2—3 ἡμέρας πάλιν καὶ ὑστερον πηγαίνεις εἰς τὴν Αἰδηψόν, θὰ εὐχαριστηθῇς. Ἐχω, ξύρεις, ψάρια πρώτης, ἄρνιθες περίφημες, γάλλους καὶ ἄρνια ἐξαισία· θὰ περάσωμεν λαμπρότατα, μὴν ἀμφιβάλλῃς.

— Σὲ συγγαίρω δι' ὅλα αὐτὰ φίλε μου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς, ἀλλὰ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἔλθω, διότι μὲ ἔχεις καθυποχρεώσει ἐν Ρωμανίᾳ πλειστάκις μὲ τὰς φιλοφρονήσεις σου ταύτας. Ἄλλως τε δὲν ἔχω καὶ καιρὸν διαθέσιμον ἤδη.

— Θὰ τὰ ποῦμεν εἰς τὴν Χαλκίδα αὐτὰ κ. Πρίντζη, δὲν θὰ χάσῃς διόλου καιρὸν, σὲ βεβαίω. Ἡ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μένεις ἢ σπίτι μου, εἶνε τὸ ἴδιον.

Τὸν κ. Τσιρόπουλον ἐγνώρισα εἰς Ρωμανίαν, ὡς γεωπόνον 1ης τάξεως καὶ γαιοκτήμονα, κάλλιστον πατριώτην καὶ φίλον, φιλοξενῶν δὲ εἰς τὸ ἔπακρον καὶ φίλεργον ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Ἐχει σύζυγον ἐπίσης κάλλιστην, φιλότιμον καὶ εὐγενεστάτην, τὸ γένος Πανᾶ, ἐκ Κεφαλληνίας. Πλὴν ἡ τύχη ἐφάνη αὐτοῖς δύστροπος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δυσφορίας ἐν Ρωμανίᾳ, ὅποτε δὲ ἐπλήθην ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων, κατήλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸν νὰ μεταδώσῃ τὸ νέον σύστημα τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.

Συνεννοηθεὶς δὲ πέρυσι μὲ τοὺς ἀρμοδίους, περιήλθε διαφόρους ἐπαρχίας μας καὶ ἐνήργησε δραστηρίως τὴν διάδοσιν εἰς τοὺς γεωργοὺς τοῦ τελευταίου συστήματος τῶν παγγοσμίων ἀρότρων Rud-Sack, τῶν ὁποίων ἡ ἐξάπλωσις θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐντελεστέραν μηχανικὴν κατεργασίαν τοῦ ἐδάφους καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑθνικῆς παραγωγῆς. Ἡ ἔνωσις τῶν Ἑλλήνων Γεωπόνων δι' ἐπισήμιον πράξεως ἐκτιμήσασα τὰς ἐκδουλεύσεις του, ἐγγράφως ἠεχαρίστησεν αὐτὸν καὶ παρώτρυνεν εἰς τὸν Ἑθν. σκοπὸν. Ἐχει δὲ λάβει καὶ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας.

(Ἔπεται συνέχεια)

Εἰς πατῆρα ἐξήγει εἰς τὸν δεκάτην αἰῶνα του, ὅτι τύραννος λέγεται ὁ φυλακίζων, καταπιέζων καὶ δέρον ἀνθρώπους καὶ ἀναγκάζων αὐτοὺς νὰ κίμνουν ὅ,τι αὐτὸς θέλει.

— Μὰ τότε, συνεπέραναν ὁ μικρὸς παῖς καὶ σὺ καὶ ἡ μαμμὰ εἰσθε λοιπὸν τύραννοι!

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

40. Μαγική Εικών.

- Σου λέω πῶς πταίει ὁ ἀδελφός σου.
— Σώπαινε, καυμένη, καὶ σ' ἀκούει...
— Ποῦ εἶνε δὲν τὸν βλέπω.

41. Αἶνιγμα.

Εἶμαι λέξις ἀπαισία
ὄχι μόνον κατὰ μήκος
ἀλλὰ καὶ με σημασία
Οὗτ' ὁ ἄγριος ὁ λύκος
εἰμπορεῖ νὰ σὲ δαγκάνῃ
ὅσον ἢ δική μ' ἀγκάλῃ.
Εὔρε πρώτα ἀριθμὸν
Ἐπειτα γνωστόν τι ὄημα
εἶτα κάτι με ὄημὸν
ποῦ κινεῖται παραοῆμα.
Κόλλησ' ἔπειτ' ἓνα γράμμα
Πρόσθεσιν ὄχι μεγάλην
καὶ κοντὰ ὄραϊον πρᾶγμα
ποῦ τὸ βροῖσκες ἴστὸ μπακάλη.
Τέλος μία ἀντωνυμία
— Σᾶς ἔξάλισα νομίζω —
Καὶ μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία
λύται, οὔς καλονυκίζω.

42. Ἐρωτήσις

— Ποῶς δυστυχῆς ἔχει διπλὴν τύχη;

— Α. Ν. —

ΛΥΣΕΙΣ 10ου ΤΕΥΧΟΥΣ

29. Σαλίγκαρος. —

30 Λανός, σπάρος, στόλος, δασμός. Πα-
λάμη, Σημαία, Ἡροῖνα, Πάρνης, Κανθός,
Σκῆρος, στῆθος, κράνος. — 31 Μαῖα (μὲ α.)
— Μέθη (μὲ θ) — Μέση (μὲ β). 32 Ὄλον τὸ
φύραμα ζυμῆ, μικτὰ ζύμη.

Λύται. Ἐλπίς Ζίφου ἐκ Τήνου 4 λ. —
Μαγευμένη Βατὴ ἐκ Πειραιῶς 3. — Ν. Μαν-
τόπουλος ἐκ Λαρίσης 1. — Λ. Δημητρίου ἐξ
Ἀθηνῶν 4. — Θρ. Βαράκης ἐκ Σμύρνης 1.
— Ἀγγελικὴ Κοσμίτου ἐκ Ρόδου 2. — Ἀθαν.
Πασχάλης ἐκ Σύρου 1. — Μυρσίνη Γεράκη ἐκ
Κων(τόλεως) 4.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σ. Β. Ἀργοστόλιον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη.
Ζητούμενα φυλλάδια σᾶς ἐστάλησαν, Ἐγρά-
ψαμεν. — **Δ. Ν. Μοσχονήσιον.** Ἐπιστολὴ
ἐλήφθησαν. Ἀποροῦμεν διὰ πικράπινά σας.
Τόμον λήξαντος ἔτους σᾶς ἐστείλαμεν καὶ
γράφωμεν καὶ ταχυδρομικῶς. — **Π. Δ. Καρτούμ.**
Συδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπο-
δείξεις ἐστάλησαν ταχυδρομικῶς. — **Δ. Π.
Πόρτ-Σουδάν.** Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλή-
φθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — **Κ. Σ.
Δισαβῶναν.** Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ κολα-
κευτικὰς ἐκφράσεις σας. Ἡ «Φύσις» εἶνε εἰκο-
σαετές περιοδικὴν καὶ ἔχει συδρομητὰς καὶ
ἀναγνώστας θιασῶτας ἕκτοτε, καθόσον ἀνέ-
καθεν δημοσιεύει ψυχαφελῆ δημοσιεύματα,
τέρπουσα καὶ διδάσκουσα. — **Π. Ζ. Μασάβ-
βαν.** Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθησαν
παρὰ τῆς Τραπεζῆς Credit Lyonnais τῆς Ἀ-
λεξανδρείας. — **Ν. Σ. Νοβορωσίκα.** Δελτά-
ριον ἐλήφθη, ἔχει καλῶς, γράφομεν. — **Π. Σ.
Βατούμ.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Φυλλάδια καὶ
παραγγελία σας στέλλεται προσεχῶς. — **Μ.
Ν. Κων(σολιν).** Συδρομὴ ἐλήφθη. Ἀποδείξεις
ταχυδρομικῶς, γράφομεν. — **Κ. Θ. Τεργέστην.**
Δύο χρυσόδετοι τόμοι σᾶς ἐστάλησαν. Ἀνκμέ-
νομεν ἔμβασμα σας. — **Κ. Π. Σῦρον.** Παρκ-
καλοῦμεν στείλατε ἐκκαθάρισιν λογαριασμοῦ.

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Τῶν Ἑλλήνων Καλλιόνων,

Ὁ Δεύτερος τόμος τοῦ Διεθνoῦς Πανορά-
ματος τοῦ 1908 θὰ περιέχη ἀποκλειστικῶς
εἰκόνας Καλλιόνων, Ἑλληνίδων Δεσποίνων καὶ
Δεσποινίδων, ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ Ἐσωτε-
ρικοῦ, ἐπὶ λείου, παχέως πολυτελοῦς χάρτου.
Ἔσεται δὲ μοναδικὸν Album δι' Αἰθούσας,
καθόσον θὰ περιλαμβάνῃ 200 καλλιόνες Ἑλ-
ληνίδων, καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργασμέναις ἐκ
τοῦ ἡμετέρου Φωτογραφείου καὶ Ζιγκογραφείου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 15.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 15.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν, δεόν νὰ
δηλώσωσι τοῦτο ἡμῖν.

Ἀδελφοὶ Πρίντεξη

Ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 2. Ἀθῆναι

Τύποις Δ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ καὶ Δ. ΔΕΛΗ

ὁδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 8.